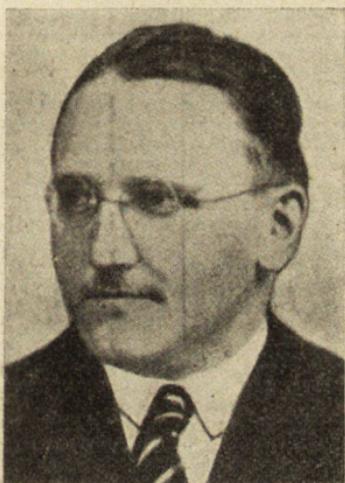

голѣмата му изследвателска дарба и остьръ погледъ къмъ разните периоди на музикалната история, най-важни сѫ изследванията върху Баха и ораторията: „Къмъ изследването на Бахъ“, „Баховото третиране на текстовете“ (1910), „Произходът на ораторията“ (1907), „Къмъ историята на италиянската оратория“ (1903), „Табели къмъ музикалната история“, „Музикално образование и възпитание къмъ музикално слушане“ (1911), „Нѣмска музикална история въ описания“ (1917), „Бетховенъ и нѣмския идеализъмъ“ (1911), „Студии къмъ музикалната история на ранния ренесансъ“ (1914) „История на музиката въ примѣри“, „История на музиката въ картини“ и др. Освенъ това, издалъ творби (вокални и инструментални) на стари майстори, и преработилъ Домировия „Нарежникъ на музикалната история“.

Шерхенъ, Херманъ — Scherchen, Hermann — значителенъ диригентъ,

Херманъ Шерхенъ

род. 21 юни 1891 въ Берлинъ, самукупъ въ музиката, започнал като виолинистъ въ Блютнеровия, и после въ Филхармоничния, оркестъръ въ Берлинъ; подиръ е диригентъ на основаното тамъ отъ него 1918 „Ново му-

зикално дружество“, на „Гротрианъ-Щайнвеговитъ симфонически концерти“ въ Лайпцигъ, на франкфуртския „Музейни концерти“, на Симфоничните концерти въ Винтертуръ, а отъ 1928 — на „Филхармоничните концерти въ Кьонигсбергъ“. Ш. е диригентъ съ особенъ усетъ за новата музика. Писалъ: единъ струненъ квартетъ, единъ клавиртрио, една клавирна соната и пѣсни. Редактирали 1920—21 списанието за модерна музика „Melos“, и издалъ 1929 „Учебникъ по дирижиране“.

Шести часъ — въ източно-православната църква — кратко болгослужение, въ споменъ на страданията на Иисуса Христа на кръста, състоящие се отъ: 3 псалми, дневния тропарь, Господната молитва, дневния кондакъ, молитви — „Иже на всяко время и на всяки часъ“, и заключителни молитви.

Шестопсалмие — въ източно-православната църква, се нарича: пътните въ втората част на утрения шестъ избрани псалми — предъ началото, на които свещеникът възглася „Слава святъй, единосущнѣй, нераздѣлнѣй...“ Ш-то се раздѣля — отъ краткото славословие и трикратното „Аллилуя“ — на две половини, всѣка отъ по 3 псалма.

Шеферъ, Диркъ — Schäfer, Dirk — значителенъ датски виртуозъ-пианистъ и даровитъ компонистъ-модернистъ, род. 25 ноември 1873 въ Ротердамъ, училъ тамъ въ музикалното училище и въ Кьолнската консерватория, живѣе въ Амстердамъ, концертрайки съ успѣхъ въ чужбина, писалъ: „Пасторална сюита“ и „Яванска рапсодия“ — за оркестъръ, единъ струненъ квартетъ, единъ клавирквintетъ, три сонати за цигулка и пиано, соната за виолончель и пиано, „Осветителна соната“ и нѣколко късове опуса, прелюдия и фуга, баркарола, бравуренъ валсъ, импрютъ, етюди и др. — за пиано, пѣсни съ пиано и оркестъръ.

Шефлеръ, Зигфридъ — Scheffler, Siegfried — компонистъ, диригентъ, музикаленъ писателъ и критикъ, род. 15 май 1892 въ Илменау (Тюрингия), училъ пиано при баща си (диригентъ и компонистъ на хорови пѣсни), после — при Крель, Регеръ, Ситъ, Риманъ и Шерингъ — въ кон-